

1.1 ความเป็นมาของการศึกษา

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาครัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดผลิตสินค้าและบริการ หรือการออกระเบียบกฎหมาย เพื่อควบคุมให้สังคมเป็นระเบียบเรียบร้อย ภายในรูปแบบของรัฐบาลทั่วไป (general government) และรัฐวิสาหกิจ (public enterprises) ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐต้องมีรายได้เพื่อมาใช้จ่าย ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินภาษีอากร ดังปรากฏในตารางที่ 1 รายได้จากภาษีมีสัดส่วนถึง 89-91 % ของรายได้ทั้งหมด ภาษีศุลกากรนำเข้าเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ ในช่วงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 ถึง 1980 ภาษีศุลกากรนำเข้าเป็นแหล่งรายได้อันดับหนึ่ง แต่ในช่วง 1981 ถึง 1987 ภาษีศุลกากรนำเข้าตกลงมาอยู่ในอันดับสอง และคงจะลดบทบาทลงไปเรื่อย ๆ เมื่อประเทศได้รับการพัฒนาให้มีระดับสูงจนกลายเป็นประเทศที่พัฒนาสำเร็จแล้ว เมื่อนั้นรายได้หลักที่สำคัญของรัฐจะกลายเป็นรายได้จากภาษีอื่น ๆ โดยเฉพาะภาษีเงินได้ อย่างไรก็ตาม การหารายได้ทางภาษีศุลกากรนำเข้ายังคงมีความสำคัญต่อประเทศไทยอีกยาวนาน จนกว่าพัฒนาการทางภาษีเงินได้จะปรับปรุงตัวเองให้มีความสำคัญขึ้นมาแทนที่ได้สำเร็จ ซึ่งเมื่อนั้นความสำคัญของการหารายได้ทางศุลกากรจึงจะลดลง โดยมีความสำคัญทางการปกป้องขึ้นมาแทนที่

ในแต่ละปีรัฐบาลจะต้องจัดท่างบประมาณแผ่นดิน ซึ่งเป็นแผนแสดงการรับและจ่ายเงินของแผ่นดินขึ้นมาล่วงหน้า สำหรับปีงบประมาณนั้น ๆ ก่อนที่จะนำมาใช้จริง เพื่อวางแผนงานในการรับและจ่ายเงินของประชาชน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากที่สุด ในประเทศที่พัฒนาแล้วมักดำเนินนโยบายงบประมาณโดยใช้รายจ่ายเป็นตัวกำหนดรายได้ แต่ในประเทศกำลังพัฒนาดังเช่นประเทศไทย ยังจำเป็นต้องอาศัยรายได้เป็นตัวกำหนดราย

จ่ายอยู่ เนื่องจากความสามารถในการจัดเก็บภาษีและหารายได้อื่น ๆ มีขอบเขตจำกัด ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาษีทางอ้อม (ภาษีที่เก็บจากกิจกรรมการผลิตและการซื้อขาย) ทำให้ไม่สามารถขยายตัวได้ตามความต้องการทันที ดังนั้นในแต่ละปี ก่อนที่จะมีการประมาณการงบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานต่าง ๆ จึงต้องมีการประมาณการรายได้ของรัฐบาลที่พึงจะได้รับในช่วงปีงบประมาณใหม่ เพื่อใช้ประกอบการวางแผน ในการกำหนดยอดวงเงินรายจ่ายของหน่วยงานต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาแล้วว่า ภาษีศุลกากรนำเข้ามีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นแหล่งรายได้ของรัฐ ภาษีศุลกากรนำเข้าประกอบด้วย อากรขาเข้า ภาษีการค้า และภาษีบำรุงเทศบาล แต่มากกว่า 80 % ของรายได้จากภาษีที่เก็บจากสินค้านำเข้ามาจากอากรขาเข้า ด้วยเหตุนี้ การจัดทำประมาณรายได้ จึงให้ความสำคัญแก่รายได้ที่เป็นอากรขาเข้ามากกว่ารายได้ชนิดอื่น ๆ สำหรับการประมาณการอากรขาเข้า เป็นหน้าที่ของสำนักงานประมาณ และหน่วยงานที่จัดเก็บอากรขาเข้า ซึ่งก็คือ กรมศุลกากร โดยกรมศุลกากรจะประมาณการอากรขาเข้า แล้วส่งไปให้สำนักงานประมาณ พิจารณาในราวเดือนมกราคม (ประมาณ 9 เดือนก่อนปีงบประมาณใหม่) หลังจากนั้นสำนักงานประมาณจะเปรียบเทียบตัวเลขรายได้ ที่สำนักงานประมาณได้ประมาณการไว้กับตัวเลขรายได้ของกรมศุลกากร ในกรณีที่ตัวเลขประมาณการของทั้งสองแหล่งแตกต่างกัน จะมีการประชุมร่วมกัน เพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับตัวเลขประมาณการที่จะใช้ เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างระหว่างตัวเลขของการประมาณการกับอากรขาเข้าที่เก็บได้จริง โดยในช่วงแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 ถึง 2529 อากรที่เก็บได้จริงต่ำกว่าที่ได้ประมาณการเอาไว้ ยกเว้นปี 2527 แต่ในช่วงหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา อากรขาเข้าที่เก็บได้จริงสูงกว่าที่ได้ประมาณการเอาไว้

ในปัจจุบันวิธีการจัดทำประมาณการรายได้จากอากรขาเข้าของกรมศุลกากร ทำได้โดยพิจารณาสินค้าแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สินค้าประเภท Non-Oil ที่เสียอากรและสินค้า Oil ที่เสียอากร การประมาณการอากรของสินค้า Non-Oil จะนำพิจารณาค่าเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้า Non-Oil รวมย้อนหลังไป 1-4 ปี หลังจากนั้นจึงนำเอามูลค่าการนำเข้าที่ประมาณการได้ไปคูณกับอัตราภาษี (ใช้ค่า ETR : Effective Tariff Rate) ของปีที่ผ่านมากี่จะได้อากร

	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย	เฉลี่ย
ประเภทของรายได้	1961	1966	1971	1976	1981	1986
	- 65	- 70	- 75	- 80	- 85	- 87
ก. รายได้ภาษี	91.33	89.40	89.82	91.62	90.49	91.18
1. ภาษีเงินได้	9.33	10.52	13.22	17.52	20.60	19.96
1.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	5.65	5.96	6.50	7.68	10.42	10.69
1.2 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	3.68	4.56	6.72	9.84	10.18	9.27
2. ภาษีการค้าทั่วไป	17.05	19.27	20.37	20.62	19.60	17.63
2.1 ภาษีการค้า	16.11	18.63	19.84	20.06	18.99	16.93
2.2 อากรนสดมภ์	0.94	0.64	0.53	0.56	0.62	0.70
3. ภาษีการขายเฉพาะ	12.75	15.65	19.16	23.03	24.56	28.20
3.1 ภาษีสรรพสามิต	10.51	13.39	17.18	19.36	22.3	26.91
3.2 ภาษีจากทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติ	2.24	2.26	1.98	3.67	2.23	1.29
4. ภาษีศุลกากร	44.15	36.34	29.46	25.02	20.81	19.18
4.1 ภาษีศุลกากรส่งออก	4.18	2.21	2.27	3.35	1.61	1.53
4.2 ภาษีศุลกากรนำเข้า	29.20	27.95	23.77	21.65	19.20	18.65
4.3 ฟรีเมียมข้าว	10.70	6.11	2.97	0.01	1.00	1.00
4.4 อื่น ๆ	0.05	0.07	0.00	0.00	0.00	0.00

(ตารางที่ 1 ต่อ)

ประเภทของรายได้	เฉลี่ย 1961	เฉลี่ย 1966	เฉลี่ย 1971	เฉลี่ย 1976	เฉลี่ย 1981	เฉลี่ย 1986
	- 65	- 70	- 75	- 80	- 81	- 87
5. ค่าธรรมเนียมและค่าใบอนุญาต	2.82	2.09	1.52	0.89	1.59	2.98
6. ภาษีอื่น ๆ	5.73	5.52	6.06	4.54	3.33	3.23
ข. รายได้ที่ไม่ใช่ภาษี	8.17	10.60	10.17	8.38	9.51	8.82
1. การขายสินค้าและบริการ	2.82	2.47	2.28	2.04	1.56	1.69
2. รัฐวิสาหกิจและเงินปันผล	2.23	3.09	3.70	2.79	3.02	3.31
3. รายได้อื่น ๆ	3.12	5.04	4.19	3.55	4.96	3.82
ค. รายได้รัฐ : ยอดรวม	100	100	100	100	100	100

แหล่งที่มา : Table 2.3 in Chalongphob Sussangkarn et al. (1988) : 11

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 อกรขาเข้าเปรียบเทียบกับรายได้จากภาษีทั้งหมด และประมาณการอกรขาเข้า

ปี	รายได้จากอกรขาเข้า (ล้านบาท)	รายได้จากภาษีทั้งหมด (ล้านบาท)	สัดส่วนของอกรขาเข้า ต่อภาษีทั้งหมด (%)	ประมาณการอกรขาเข้า (ล้านบาท)	ความแตกต่างระหว่าง อกรขาเข้าที่เก็บได้กับ ประมาณการ (ล้านบาท)
2524	21,751.261	95,927.714	22.67	23,500.00	-1748.739
2525	19,882.447	100,393.190	19.80	21,200.00	-1317.553
2526	26,018.814	120,339.938	21.62	26,100.00	-81.186
2527	30,941.207	131,508.497	23.53	29,000.00	1941.207
2528	30,960.458	141,922.807	21.81	31,000.00	-39.542
2529	30,538.042	146,260.922	20.89	31,460.00	-921.958
2530	37,957.460	176,141.728	21.55	33,780.00	4,177.46
2531	55,400.941	224,936.491	24.63	38,820.90	16,580.041
2532	68,916.249	279,591.257	24.65	62,550.00	6,336.249
2533	89,869.235	359,225.975	25.02	77,500.00	12,369.235
	(1)	(3)	(4)	(2)	(5)

ที่มา (1), (2), (3) : สำนักงบประมาณ

(4), (5) : จากการคำนวณ

ขาเข้า ที่เก็บได้จากสินค้า Non-Oil ส่วนอากรขาเข้า Oil คำนวณได้จากการนำเอามูลค่า การนำเข้า Oil ที่เสียอากรในปีที่ผ่านมา มาคำนวณมูลค่าการนำเข้า Oil ในปีปัจจุบันโดยใช้อัตรา ความเจริญเติบโต (ใช้ตัวเลขแนวโน้มจาก BOI) มาคำนวณ หลังจากนั้นก็เอามูลค่าการนำเข้านี้ ไปคูณกับค่า ETR ของ Oil ในปีที่ผ่านมา จากวิธีการคำนวณแบบดังกล่าว มีข้อบกพร่องในการ ประเมินการ 2 ประการ กล่าวคือ

(1) การคำนวณหาค่าเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้าเฉพาะที่ต้องเสียอากร โดยพิจารณา จากมูลค่าการนำเข้าในปีที่ผ่านมาในปีก่อนหน้า เท่ากับเป็นการยอมรับว่าความต้องการนำเข้าของ ประเทศไทยมีความล่าช้าในการปรับตัวเกิดขึ้น ในลักษณะของ (partial adjustment model)

(2) การประมาณการนำเข้าของสินค้า Oil โดยเปรียบเทียบจากความเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจเพียงด้านเดียว เป็นการละเลยอิทธิพลของตัวแปรอื่นที่อาจมีต่อมูลค่าการนำเข้า อาทิเช่น ระดับราคาและอัตราภาษีศุลกากร เป็นต้น ซึ่งมีผลทำให้การคาดการณ์ผิดพลาดไป

ในการศึกษาการประมาณการอากรขาเข้า ต่อไปนี้จึงเป็นการพยายามสร้างแบบจำลอง เพื่อใช้ในการประมาณการ และนำตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อแบบแผนการนำเข้าใส่ เข้าไปในแบบจำลอง ตลอดจนใช้วิธีการทางเศรษฐมิติในการประมาณการมูลค่าการนำเข้า และ ประมาณการรายได้จากการจัดเก็บอากรขาเข้า เพื่อสร้างแบบจำลองสำหรับการประมาณการที่มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการนำเข้า (ศึกษาในเชิงมูลค่าการ นำเข้า หรือมองความต้องการนำเข้าในรูปตัวเงิน) กับตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อ มูลค่าการนำเข้า

- 2) เพื่อสร้างแบบจำลองในการประมาณการมูลค่าการนำเข้าสินค้า
- 3) เพื่อสร้างแบบจำลองในการประมาณการรายได้ของรัฐจากอากรที่เก็บจากสินค้านำเข้า

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การประมาณการรายได้ของรัฐจากอากรขาเข้ามีฐานในการคำนวณอากร คือมูลค่าในการนำเข้าของสินค้า ดังนั้นในการศึกษานี้จะนำข้อมูลเกี่ยวกับการนำเข้ามาใช้ โดยทำการแยกประเภทสินค้าออกเป็น 10 ประเภท ตามระบบ SITC (Standard International Trade Classification) และนำตัวแปรต่างๆที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการกำหนดมูลค่าการนำเข้าสินค้า และมูลค่าอากรขาเข้าที่จะจัดเก็บได้ มาใช้ในการสร้างแบบจำลอง โดยข้อมูลที่น่ามาใช้เป็นข้อมูลรายไตรมาสเริ่มตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี พ.ศ.2527 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปีพ.ศ.2534

1.4 วิธีการศึกษา

มูลค่าของอากรขาเข้าที่รัฐจะสามารถจัดเก็บได้จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับมูลค่าการนำเข้าสินค้าและอัตราอากรขาเข้า ในการประมาณการรายได้ของรัฐจากอากรขาเข้าล่วงหน้า จึงต้องทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนในการกำหนดฐานภาษีและมูลค่าของฐานภาษี ซึ่งก็คือมูลค่าการนำเข้าสินค้า ดังนั้นก่อนที่จะประมาณการอากรขาเข้าจึงต้องประมาณการมูลค่าการนำเข้าของสินค้านำก่อน ในการศึกษานี้จึงแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนที่หนึ่ง ทำการศึกษาเกี่ยวกับแบบจำลองที่ใช้ในการประมาณการมูลค่าการนำเข้าสินค้า ในส่วนที่สอง ก็นำมูลค่าการนำเข้าที่ประมาณการได้จากแบบจำลองในส่วนที่หนึ่ง มาใช้ในการประมาณการรายได้จากอากรขาเข้าอีกทอดหนึ่ง อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่หนึ่ง

1) จำแนกสินค้านำเข้าเป็น 10 หมวด ตามระบบ SITC (The Standard International Trade Classification) ซึ่งได้แก่ กลุ่มสินค้าอาหาร, เครื่องดื่มและยาสูบ, วัตถุดิบ, น้ำมันเชื้อเพลิงและสิ่งหล่อลื่น, น้ำมันจากไขมันสัตว์และพืช, เคมีภัณฑ์, หัตถกรรม, เครื่องจักรและยานพาหนะ, หัตถอุตสาหกรรมเบ็ดเตล็ด, สินค้าเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

2) สร้างแบบจำลองการนำเข้าของสินค้าทั้ง 10 กลุ่ม ตามที่แบ่งไว้ในข้อแรก โดยกำหนดให้ลักษณะสมการของสินค้าแต่ละหมวดเป็นแบบ single equation model และกำหนดรูปแบบของสมการไว้ 4 ประเภท คือ

แบบที่ 1 : Static Linear Model

แบบที่ 2 : Static Log-linear Model

แบบที่ 3 : Dynamic Linear Model

แบบที่ 4 : Dynamic Log-linear Model

3) ทำการประมาณการเส้นถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ซึ่งตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรด้านรายได้ (GDP) ราคาสินค้านำเข้า (CIF) ราคาภายในประเทศ (ราคาขายส่ง) อัตราอากรขาเข้าและตัวแปรตาม คือ การนำเข้าสินค้ากลุ่มต่าง ๆ โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดา (Ordinary Least Square) : OLS

4) เลือกแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุด จากแบบจำลองทั้ง 4 แบบ เพื่อนำมาใช้ประมาณการมูลค่าการนำเข้าสินค้า 9 กลุ่ม จากสินค้า 10 กลุ่มที่แบ่งตามหมวด SITC โดยการพิจารณาเลือกแบบจำลองจะพิจารณาจากหลักเกณฑ์ทางสถิติ

ส่วนที่สอง

1) ทำการประมาณการรายได้ของรัฐจากอากรขาเข้า โดยนำมูลค่าการนำเข้าที่ได้จากสินค้าแต่ละหมวด ซึ่งเป็นฐานภาษีสำหรับการคำนวณอากรขาเข้า (อากรขาเข้าที่จัดเก็บโดยกรมศุลกากรส่วนมากจัดเก็บตามราคาหรือมูลค่าของสินค้าเป็นร้อยละ ดังนั้นฐานภาษีที่ใช้ในการคำนวณคือมูลค่าของสินค้านำเข้า) ไปคูณกับอัตราอากรขาเข้า (ETR) ของสินค้าในหมวดนั้น ๆ

2) นำอัตราอากรขาเข้าที่เก็บได้จากสินค้าทั้ง 9 หมวด ที่ได้จากการคำนวณในข้อหนึ่ง มารวมกัน ก็จะได้รายรับจากอากรขาเข้ารวมทั้งหมดหรือเขียนเป็นสัญลักษณ์ได้ว่า

$$TR_i = M_i * d_i$$

$$TR_{รวม} = \Sigma TR_i$$

1.5 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

เนื่องจากการศึกษานี้ ได้นำเอามูลค่าการนำเข้าสินค้าเกือบทุกประเภทมาใช้ในการวิเคราะห์ ยกเว้นการนำเข้าทองคำแท่งเท่านั้น ข้อมูลที่นำมาใช้ทั้งหมดเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ที่มีหน่วยงานได้จัดทำไว้แล้ว แต่สำหรับดัชนีราคาผู้ผลิตของสินค้าในหมวดที่ 10 หรือสินค้าเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ไม่มีการจัดทำไว้ ดังนั้นข้อมูลที่ใช้จึงมีเพียง 9 ประเภทสินค้าเท่านั้น และข้อมูลเป็นข้อมูลรายไตรมาส ลักษณะของข้อมูลเป็นแบบอนุกรมเวลา (time series) โดยเริ่มจากไตรมาสแรกของปี 2527 ถึง ไตรมาสสุดท้ายของของปี 2534

ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล

1) ดัชนีขายส่ง (Wholesale Price index) ของประเทศไทย รายไตรมาส นำข้อมูลมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย ในการพิจารณาคัดเลือกกลุ่มสินค้าที่จะนำมาใช้ในการศึกษา จะพิจารณาจากกลุ่มสินค้าที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับกลุ่มสินค้านำเข้าที่แบ่งไว้ตามระบบ SITC ดังนี้

- ดัชนีราคาผู้ผลิตของผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทอาหาร
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของเครื่องดื่มน้ำ เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทเครื่องดื่มและยาสูบ
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของวัสดุก่อสร้าง เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทวัสดุก่อสร้าง
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของพืชน้ำมัน เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทพืชน้ำมัน
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของเคมีและผลิตภัณฑ์เคมีเป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทเคมีภัณฑ์
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของสินค้าอุตสาหกรรม เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทสินค้าอุตสาหกรรม
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของเครื่องจักรกลและบริษัท เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทเครื่องจักรกลและบริษัท
- ดัชนีราคาผู้ผลิตของผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ด เป็นตัวแทนสำหรับราคาภายในประเทศของสินค้านำเข้าประเภทสินค้าที่ตัดอุตสาหกรรมเบ็ดเตล็ด

2) ดัชนีราคาสินค้านำเข้า (Import Price Index) จำแนกไว้ตามระบบ SITC เป็นรายไตรมาส ใช้ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย

3) รายได้ประชาชาติของประเทศไทย (GDP) นำข้อมูลมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย แต่เนื่องจากรายได้ประชาชาติเป็นข้อมูลรายปีจึงต้องนำมาปรับให้เป็นข้อมูลรายไตรมาสก่อน โดยใช้วิธีการปรับข้อมูลซึ่งนำมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย¹ วิธีการนั้นคือวิธีการทำให้เรียบ (smoothing) ของ Otani และ Richel ซึ่งไม่ได้ใช้ข้อมูลอื่นเลยนอกจากอนุกรมที่มีอยู่ ดังนี้

ให้ Y_t, Y_{t-1}	ค่าของข้อมูลรายปีของปีที่ t และ $t-1$ ตามลำดับ
	ค่าประมาณเบื้องต้นของ Y ไตรมาสแรกของปีที่ $t = 1/16 (3Y_{t-1} + Y_t)$
"	" 2 " = $1/16 (2Y_{t-1} + 2Y_t)$
"	" 3 " = $1/16 (Y_{t-1} + 3Y_t)$
"	" 4 " = $1/16 (4Y_t)$

4) อัตราอากรขาเข้า (NDT) ของสินค้าที่แบ่งไว้ตามระบบ SITC นำข้อมูลมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย

5) มูลค่าการนำเข้า (M_t) ของสินค้าทั้ง 10 ประเภท ตามหมวด SITC นำข้อมูลมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การประมาณการรายได้ของรัฐจากอากรขาเข้า ในการศึกษาี้ ได้จัดสร้างแบบจำลองในการประมาณการรายได้จากอากรที่เก็บจากสินค้านำเข้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งแบบจำลองนี้สามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์รายได้จากอากรขาเข้าที่สามารถจัดเก็บได้ในอนาคต เพื่อให้รัฐบาลทราบล่วงหน้าว่าจะมีรายได้ชนิดนี้มากหรือน้อยเพียงใดและเนื่องจากในทุกๆปีรัฐบาลต้องจัดทำประมาณการรายได้จากแหล่งต่างๆล่วงหน้า เพื่อคาดคะเนรายได้ที่พึงจะได้รับในปีต่อไป สำหรับอากรขาเข้าก็จัดเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐ ถ้าการประมาณการอากรขาเข้าในการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ฆนิษฐา มีสุข และประพันธ์ สายสงเคราะห์, " การประมาณข้อมูลผลิตภัณฑ์ประชาชาติของไทย เป็นรายเดือนและรายไตรมาส," (กรุงเทพมหานคร:ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2523) : 11

ศึกษานี้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีการนำไปใช้ ก็จะทำให้การวางแผนหรือกำหนดนโยบายต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับการประมาณการรายได้สามารถทำได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อาทิ การวางแผนการใช้จ่าย การก่อกำหนดนโยบาย ซึ่งจะทำให้การเจริญเติบโตของประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีเสถียรภาพยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย